

{ אז נדברו }

פרשת אמור תשע"ט | גליון מספר: 417 | לסדר: "קדושים יהיו לאלוקיהם"

להצטרפות לשיחת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת זסלר מש' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **ביוזשלינג**:
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

”

הבהרה על הנכתב בשבוע שעבר: אודות כיתה א' וכיתה ב'...

אני רוצה להתנצל וגם להבהיר: בשבוע שעבר פתחתי נושא וזרקתי פצצה לאויר... שלפי חלק מהתגובות נראה שזה הכאיב ונגע בנקודות רגישות לחלק מהאנשים... ואני מאוד מבין אותם... ולכן חשוב לי לנסות לסגור את הקצוות של הסוגיה הרחבה הזו (עד כמה שאפשר ככה על רגל אחת... כי למעשה א"א... זו סוגיה באמת רחבה...) **עכ"פ קצת רקע מקדים למי שלא קרא את הגיליון של שבוע שעבר...**

למי שידוע... לפני שנתים הוצאתי ספר ששמו "אהבתי"... בספר הזה כתוב שיהודי יכול להתפלל ולהתפלל ולקבל הכל ע"י תפילה... ואז!! מיד לאחר הוצאת הספר הזה... זכיתי להתקרב ליהודי הקדוש ר' עזריאל טאובר זיע"א (שנלקח מאיתנו לפני כשבועיים), והוא פתאום גילה לי שיש עוד פסוק נדיר ושכוח ביהדות... שבפסוק הזה כתוב: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך" שהמסר הוא: שיהודי צריך לדעת גם לקבל באהבה ולאהוב את ה' בכל מצב... ובכל מדה ומדה שהוא מודד לך... תארתי שם בהרחבה את התהליך הלא פשוט שעברתי מולו... סוף סוף התרגלתי ל"אהבתי" כי ישמע ה' את קולי תחנוני... כל משענת חיי התבססה עד כה שאני כגמול עלי אמו וכל בעיה שיש לי אני מיד רץ לאבא שבשמים... מתפלל וזועק והקב"ה עוזר... ופתאום מגיע כאן אדם גדול שריד לדור דעה ולוקח פטיש גדול ונוטל ממני את משענת חיי... זה לא היה פשוט... זה לא היה קל... עברתי תהליך שלם מולו... משה ומתן... עד שהדברים התבהרו שיש **כיתה א' ויש כיתה ב'...** כיתה א' זה ספר "אהבתי" כי ישמע ה' את קולי תחנוני... אתה מתפלל... אתה מכתוב לרבש"ע מה אתה רוצה... והקב"ה מקשיב... אבל צריך לדעת שיש **כיתה ב'...** ששם יש "ואהבת את ה' אלוקיך ואני זוכה להמליך את הקב"ה בזה שאני מקבל אותו... עד כאן ראשי הפרקים שכתבתי בשבוע שעבר... וזה בהחלט הפתעה מכאיבה למי שלא רגיל לשמוע משפטים כאלו!! (בפרט בדרנו שמפציצים אותנו מכל הכיוונים בסגולות וכל מיני דרכים עוקפות איך להכריח את הרבש"ע לשנות את התכנית שלו...) ומי כמוני מבין את הקושי שבדבר... סו"ס אל תשכח שאני בצעמי חוברתי את ספר "אהבתי"... שאם פעם קראת אותו הרי באיזשהו מקום אני חש מעצמי שאני על תקן של עורך דין ומייצג של היהודי הנשבר לב והשברירי שמתקשה להתמודד מול הקשיים ורץ לאבא ומתחמא לפניו ועושה לו רצונו... ואני עדיין מרגיש שאני שייך לכיתה א' הזו... ולכן המאמר הזה כאב להרבה אנשים... **ואני מאוד מאוד מבין אותם...**

מה... אתה רוצה להגיד לי שכל החיים הטובים שיש לי היום... זה רק בגלל שנעבאך אני נמצא בכיתה א'... ובכיתה א' יש "אהבתי כי ישמע ה'..." בכיתה א' הקב"ה מקשיב לי... אבל עוד מעט מסתיימת שנת הלימודים... ואז זהו... נגמרים החיים הטובים... וכעת עולים לכתה ב'... ואז הקב"ה מתחיל פתאום להביא ח"ו קשיים וצרות... כי אני כבר בכתה ב'... ואז יש "ואהבת את ה' אלוקיך" שאדם צריך לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה וכו'... זה... זה... זה לא נשמע מעודד... זה נשמע עתיד מאוד קדורני... ומאוד לא נותן חשק לעבור מכיתה א' לשלום כיתה ב'...

אז זהו!!! שתנוח דעתך... הכיתה א' וכיתה ב' המדובר... זה לא שחור לבן...

זה לא שיש כיתה א' שאז הכל ורוד... ואז "אהבתי כי ישמע ה' קולי תחנוני" ובנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות... ואז פתאום מחליפים דיסק ועוברים לכתה ב' ואז "כל משריך וגליך עלי עברו..." **לא!!!! זה לא עובד ככה!!!** הכיתה א' והכיתה ב' הן **משמשים כל הזמן ביחד...** בדינמיקה... הכל לפי העניין... וזה כל הזמן משתנה לפי העניין... וכמעט אין בזה כללים...

יש לך תמיד את הרשות ואת האפשרות לפנות לקב"ה בנימה של כיתה א' ולבקש שינויים... רבש"ע קשה לי עם זה וזה ואני רוצה אחרת... **ובמקביל!!!** תמיד תמיד אני מחויב בתור יהודי לדעת שלמרות שאני רוצה שינויים... סו"ס אני מקבל את רצונו של הקב"ה בכל מצב... ואני ממליך אותו בזה שמה שיהיה ומה שלא יהיה... אני אחד איתו באש ובמים... זה הולך ביחד!!!

זה לא שיש תקופה בחיים שזה כיתה א' ואז אתה חוגג... אתה מכתוב לרבש"ע מה אתה רוצה... והוא עושה מה שאתה מבקש... ואז כשאתה מתחיל להיות צדיק... פתאום עננים קודרים מתחילים לכסות את השמים... ואז אתה עולה לכיתה ב' ואז מתחילים החיים הקשים... אז הקב"ה פתאום לא נותן לך מה שאתה רוצה... והוא מעמיס עליך קשיים... ואתה צריך לקבל באהבה (כמו העיוות שמכניסים לנו בראש בלי לשים לב... שתזהר ח"ו לא להיות צדיק... כי הצדיקים הרי סובלים... וכידוע: למה פלוני נפטר?? כי הוא היה צדיק... ולמה אתה נשאר בחיים? כי ב"ה אתה לא צדיק... והמסקנה המתבקשת היא: שאסור להיות ח"ו צדיק... כי זה מסוכן... **אז זהו שלא!!! זה לא עובד ככה...** ממש לא!!! אדרבה... בדרך כלל זה הפוך... למי שקצת מכיר מאמרי חז"ל...)

חס ושלום!!! ולא יכול להיות שזה ככה!!! רק מה כן?? **זה הולך כל הזמן ביחד!!!**

אחת הדוגמאות שתמיד אני חושב עליהם זה זוג טרי נשוי... כידוע: ההורים מאוד אוהבים להמשיך לתמוך בילדים הנשואים גם אחרי שהם מסודרים בחיים... כן... בשביל ההורים זה השמחה הכי גדולה בחיים להמשיך לארח ולתמוך ולהעניק ואפילו לפנק את הזוגות הנשואים גם אחרי החתונה... אבל!!! תאר לעצמך: שהזוג היקר ראו עד כמה ההורים אוהבים להעניק להם... אז הם החליטו להסידר אחריות... שניהם לא עושים כלום בבית... הבית מפורק לגמרי... והורים יקרים... בואו... תגדלו את הילדים... תטפלו בחשבון בנק... הרי אתם אוהבים לעזור... לא ככה?? אז זהו שלא!!! כזה דבר ההורים ממש לא אוהבים!!! (תשאל אותם...) הורים אוהבים לראות את הילדים שלהם דבר ראשון מסודרים בחיים!! שהם יודעים לקחת אחריות ולנהל משפחה ולצוף לבד מע"ג המים... ואם במקביל הם מבקשים עזרה כשצריך... כאן ההורים מאוד שמחים לעזור ומעל ומעבר... אבל כשמדובר בילדים לא מסודרים בחיים... כאן אדרבה... מאוד מאוד קשה להורים... הלב של ההורים נקרע לראות ילד שלא מסודר בחיים... אדרבה... הם מתפללים שהוא כבר יצא מהבית... ולא בגלל שהם לא רוצים להעניק לו... אלא בגלל שהם מאחלים לו מכל הלב שיהיה גדול!! שיבנה את ביתו!! שיהיה בעל הטובה ההיא!! בעל הבית!! **ההמשך בעמוד**

האם אנחנו כן נוהגים כבוד זה בזה...??

נמצאים אנו בעיצומם של ימי ספירת העומר... שכדוע... בימים אלו אנו מתאבלים על עשרים וארבע אלף תלמידי ר"ע שמתו בימים אלו על שלא נהגו כבוד זה בזה... ואם אנחנו כעת בדורנו... אלפיים שנה לאחמ"כ... אנחנו עדיין צריכים להתאבל עליהם... על כרחך שזה קשור אלינו!!! על כרחך יש לנו כיום אחיזה ושייכות במה שקרה אז... אחרת!!! אם זה לא היה קשור אלינו במיוחד... אז לא היו מעמיסים עלינו להתאבל על אסון שאירע לפני כ"כ הרבה שנים... אל תשכח שבמשך מרוצת הדורות כלל ישראל עברו עוד הרבה אסונות גדולים מאוד... ולא הצריכו אותנו להתאבל עליהם...

אלא מוכרח להיות, שכשאנחנו מתאבלים על תלמידי רבי עקיבא... אנחנו לא מתאבלים על אסון שקרה פעם, אלא אנחנו מדברים על משהו שקורה כעת!!! נכון ועכשיו!!! וממילא יותר ממה שאנחנו צריכים לנהוג מנהגי אבילות... יותר מזה אנחנו אמורים לעשות בדק הבית ובדיקת חמץ איפה זה פוגש אותנו כיום...

איפה ה"לא נהגו כבוד זה בזה" מתבטא אצלנו...

כמובן שאצלם הפגם היה בדקויות מסוג של "אם ראשונים כמלאכים"... ואילו אצלנו זה מתבטא בדברים הרבה יותר פרקטיים ומעשיים... עכ"פ זה א' ב' של שיעורי בית שצריכים אנו לעשות בימים אלו...

איפה אנחנו פוגמים ב"לא נהגו כבוד זה בזה"... ומה אנחנו יכולים לעשות?? כיצד אפשר לתקן??

הרחבת נושא זה בעמוד 3-4 בגיליון זה...

אבל רק במילה אחת: אודות התוצאות של הבחירות האחרונות... עזוב... בא לא נדבר מהזווית הפוליטית... אני רק רוצה להעמיד אותך מול המציאות ששוב ושוב טופחת על הפנים ומגלה בהירות: שכל הפרשנויות וכל התחזיות והתככים והמרדים הפנימיים שקווי הנייעס דואגים תמיד להוכיח לנו ולהתסיס מתחת לפני השטח... הרי כעת שוב זה התברר כניתוק מהמציאות... והכלבים נובחים והשיירה עוברת... **אם זה אכן ככה!!!**

אז כמדומני שאם אתה בן אדם נורמלי ואינטלגנט אתה אמור להסיק מזה מסקנות! שאם קווי הנייעס כ"כ טעו... וכ"כ התבררו כמנותקים מהמציאות... אתה אמור להגיד להם שלום שלום... ולא להמשיך להיות ככלב ששב אל קיאו להמשיך לקנות שוב ושוב את התיאוריות שלהם המנותקות שלהם... פראייער מי שממשיך להקשיב להם... צריך המון המון אמונת צדיקים בשביל להמשיך להאזין להם בו בזמן שהם טעו כ"כ בגדול...

כן!!! הם טעו וחשוב לדעת שהם טעו!!! ונדמה לי שזה הריווח הגדול של הבחירות... לדעת שהם מזויפים מתוכם!!! והם טועים בהכל... הם טועים בכל הניסיון שלהם ליצור תככים ומריבות פנימיות שלא קיימות בינינו

כעת מתברר שכל הפטפטת של קווי הנייעס... שנותנים לנו תחושה שהם מרגישים את הציבור והם מריחים את השטח והם יודעים לספר לנו שככה וככה... **כעת התברר שלא!!!** מה כן??? ככה הם **רוצים** שיהיה. הם רוצים שאנחנו נריב... רוצים שיהיו בינינו תככים... הם מאוד רוצים... אז זהו... שזה לא הלך להם...

ואנחנו לא ניתן להם יותר את המנדט!!! אנחנו נתנתק מהם מתוך הבנה שהם לא רלוונטיים... עם ישראל מתוק... עם ישראל נוהגים כבוד זה בזה... ולא כפי שקווי הנייעס הציגו אותם... אין לך מה להקשיב להם כי אין להם מה באמת לספר לך... כי הם בסה"כ אומרים לך מה **שהם** היו רוצים שיקרה... נו... אם ככה... את זה גם אנחנו יכולים לעשות... ואנחנו רוצים שזה לא יקרה!!! אנחנו רוצים לאמץ את משנתו של רבי עקיבא לנהוג כבוד זה בזה... ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה... זה הקו נייעס שלנו!!! אליו נאזין...

המשך מעמוד 1... מה בין כיתה א' לכיתה ב'??

המשך: על אותו משקל בתפילה: הקב"ה מאוד רוצה לתת לנו הכל... למלאות כל משאלות לבנו לטובה... אבל הוא לא רוצה שנשאיר מרותקים לכסא גלגלים... סו"ס באנו לעולם בשביל להיות בעלי ההטבה!! בשביל לעשות פה משהו!! בשביל לגדול!! בשביל לזכות במעשינו!!!

ממילא כמו הדינמיקה שיש בזוג נשוי שמגיע להורים לשבתות... ההורים מצד אחד מאוד מאוד שמחים לעזור ובכל נושא... הן בנושא הפיננסי... הן בעזרה... ובהכל... אבל עדיין!! תהיו מסודרים בחיים... תדעו לצוף מעל המים... ברגע שההורים זהו שהזוג הזה לא עולה על הפסים... אלא הם כל הזמן נשארים אפרוחים שמגיעים לבקש עזרה... הורים טובים נסוגים אחורה ונותנים לזוג הטרי להתמודד קצת... וזה מגיע מהמקום הכי אוהב ודואג!!!

אנחנו פשוט מפרגנים לכם להיות מסודרים בחיים!!! אנחנו לא רוצים שתשארו נכים!!!

זה משל לא לגמרי דומה ולא הכי מוצלח... אבל יש בזה דימיון מסוים:

הקב"ה רוצה שנתפלל... ומוכן לתת לנו ההככל... אבל הוא לא רוצה שנשאיר נכים!!!

תסכים איתי שילד קטן שיתעקש להשאיר בעגלה ולא להתחיל ללכת על שתי רגליו... אסור לאבא להיות נחמד איתו... הן אדם שמתעקש להישאר כל החיים שלו כלומניק... להישאר נכה מבחינה רוחנית... והוא מתפלל וקורע את השמים שהקב"ה יאפשר לו להישאר אפרוח... הוא רוצה שהקב"ה יסדר לו את החיים שהוא יוכל להישאר אדם חומרי ומגושם וחסר כל קנין רוחני מינימלי... אני כעת שואל אותך: כאדם שנועד מבחון... האם טוב שהקב"ה יתן לו את זה?? אדם שרוצה לאכול כל היום בשר... ולבלות בפינוקים... ולהיות מיליונר... ושהקב"ה יתן לו את כל התאוות שבעולם... והקב"ה יכול... אבל סו"ס הבן אדם הזה בא לעולם בשביל מטרה... ותחשוב שהבן אדם הזה ירד לקבר אחרי מאה ועשרים עם חמישים טון בשר שהוא אכל... ומאה מיליון שקל בבנק ו... והוא?? זה מה שנשאיר ממנו? תכנס שניה כביכול לראש של אבא אוהב שבשמים! האם לתת לאותו יהודי את מה שהוא רוצה זה רחמנות או אכזריות?

אני משאיר את זה פתוח!!! כי אם הוא באמת יתעקש ובאמת יבקש... הקב"ה בסופו של דבר יתן לו... כי כך גזרה חכמתו העליונה שמי שמבקש הקב"ה נותן לו... (ומי יבכה? הקב"ה... אבא שבשמים יבכה על בנו שנשאיר נכה... ולא זכה לעשות את תפקידו בעולם...)

וממילא!!! זה לא שחור לבן... הקב"ה רוצה שנהיה מסודרים בחיים!! מה הכוונה מסודרים בחיים? שנהיה ילדים גדולים... שנגש לחיים במבט קצת יותר בוגר... ונבין שנשלחנו לכאן בשביל משהו... לא רק בשביל להישאר בעגלה ולתת הוראות אבא תן לי בקבוק... אבא... תן לי מוצץ... סו"ס הקב"ה רוצה מאיתנו משהו!! רוצה שנעשה פה משהו בעולם... שנעבוד אותו... שנמליך אותו... שניתן לו ובזה אנחנו קונים את עולמנו הנצחי! **ומעתה!!!** מהמקום הבוגר והמסודר הזה בחיים... מהמקום הבריא הזה שאבא שבשמים מתמלא קורת רוח ורואה שבנו צועד בכיוון הנכון ומגשים את התכלית שבשבילה הוא הגיע לעולם... (דהיינו להיות בעל ההטבה... שזה ע"י עבודת ה' עם כל הרצינות ולא רק לזאג שה' פנק אותי וחי החומר שלי יהיו מסודרים...) כשהבן המסודר הזה בחיים מגיע פתאום לבית של אבא - לבית הנכסות... ופונה לאבא ואומר לו: אבא... אני צריך הלוואה... אני צריך עזרה פה ושם... בכיף!!! הכי בכיף!! אבא הכי רוצה להמשיך לעזור לבן שלו שמסודר בחיים... תברר את זה... אין שמחה יותר גדולה להורים כמו להמשיך ולתמוך **דווקא** בילדים שכבר מסודרים בחיים!! שיודעים להתנהל לבד... ולפעמים הם צריכים עזרה ותמיכה... אז בכיף... בכיף... בכיף... ימלא ה' משאלות לבך לטובה

האם הבנת את הרעיון או לא??

ממילא אל תחשוש ותפחד לעלות לכיתה ב'... אל תפחד להיות גדול ו"מסודר" בחיים... כי אבא שבשמים דווקא מתאוה לעזור לבן המסודר שלו הרבה הרבה יותר מהבן הלא מסודר... מי שלא לגמרי מבין את המשל הזה מוזמן לברר את זה אצל הגורמים הרלוונטיים.

ולכל אלו שעדיין מסתבכים... תכל'ס... יש לי קרוב משפחה חולה... או שאני צריך ישועה... תכל'ס... להתפלל

או לא להתפלל?? האם אני בכיתה א' או בכיתה ב'??

אז שוב: זה לא עובד לפי עונות!! שבקיין אתה כיתה א' ובחורף כיתה ב' או הפוך... זה עובד כל הזמן ביחד... לדוגמה: אני מחכה לשידוך... לילדים... למציאת עבודה... ואני מתפלל על זה... ולכן אני בוכה על זה בשמו"ע... מתפלל וזועק עד לב השמים... כן... אני בכיתה א'... "אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני..." לאחר חצי שעה של זעקה מעומק לב... זהו!!! סיימתי כעת את תפילתי... אני פוסע לאחורי... עושה שלום במרומי... נו... מה אני עושה עכשיו?? הרי בקשתי משהו מהקב"ה... ואני מחכה לישועה... אז שאני אעמוד עכשיו עם יד על המותן ואחכה... נו... רבש"ע... בקשתי הרי משהו... נכון?? נו... אז מה קורה עם זה??

לא!!! בדיק על זה חז"ל פונים אלי ואומרים לי: **כל המאריך בתפילתו ומעייף בה סוף בא לידי כאב לב...** התפללת... זעקת לה... ה' שמע את תפילתך... ובעצה"ש יהיו ישועות... אבל עכשיו!!! עכשיו תמשיך הלאה את החיים... צא מבית הכנסת ותחזור לכל השיחות שלא נענו... לך לחנות ותקנה מלפפונים ועגבניות... רק אל תתקע פה!!! אל תעמוד פה בהפגנה כמו איזה פקח עירוני... למה?? מה הבעיה לעמוד ולחכות לישועה... רבש"ע: בקשתי שידוך... והחלטתי שאני לא אז מפה עד שזה לא מגיע... מה הבעיה בזה?? למה חז"ל מזהירים אותי שאני לא אעשה את זה??

התשובה היא: כי נכון שאתה בכיתה א' וזכותך לבקש מהקב"ה שישנה את התכנית שלו ובעצה"ש הוא באמת ישמע את תפילתך ויסדר את העניינים לפי התכנית שלך!! אבל במקביל!! בד בבד!!! אתה גם צריך להיות בכיתה ב'!! וסוף סוף נכון לעכשיו הקב"ה הרי החליט אחרת... עובדה שנכון לשעתים האחרונות עדיין לא הגיע השידוך... היות והעובדה היא שכעת זה רצון ה'... אז אתה צריך לכבד ולקבל ולהיכנע לרצון ה'!!! ולכן מצד אחד הגשת בקשה לשינוי... בשביל זה התפללת... עכשיו?? אחרי שסיימת את תפילתך?? כעת תכבד!! כעת תפסע לאחוריק ותגיד רבש"ע... נכון שבקשתי... אבל במקביל אני מקבל את הרצון שלך... ולכן אני ממשיך הלאה את החיים למרות שעדיין לא הגיעה הישועה... הבנת?? הנה לך שילוב מנצח בין כיתה א' לכיתה ב'... זה משולב כל הזמן אחד עם השני!!! כמובן שהנושא לא מוצה... ואפילו לא התחיל... כי זה סוגיות רחבות ודקות שעלון אז נדברו החובבני לא אמור ולא יכול למצות אותם... (מי שמאוד רוצה... בשביל זה יש גיליון נוסף "שלהבת" מיסודו של הרב עזריאל טאבור זצ"ל פחות עסיסי... פחות מעניין... אבל מהותי ונצרך למי שזה חשוב לו...)

רק לסיים: לאלו שציערתי אותם בשבוע שעבר ולא סיימתי לסגור את הקצוות... גם עכשיו!!! אחרי שכתבתי מה שכתבתי... עדיין נוטל ספר תורה בחיקו ואומר: יותר!!! יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן! הנושא עדיין רחוק מלהיות ממוצה... אי אפשר ללמוד את כל התורה כולה על רגל אחת.

צריך לנהוג "כל הכבוד" זה בזה...

כידוע... אצל החסידים הלשם יחוד של ספירת העומר זו עבודה נשגבה... רק לשמוע את החסיד מתחיל בניעמות את ה"הנני מוכן ומזומן" זה כבר מכניס בי חיזוק והתלהבות... **אבל!!!** שמעתי שבבעלזא יש מנהג מאוד מעניין... במשך כל ימי ספירת העומר הם אומרים לשם יחוד כמו כולם... **אבל!!! יש יום אחד שלא! לא אומרים לשם יחוד... ביום י"ז באייר**... מה יש?? ביום הזה יש את הייארצייט של הנודע ביהודה זיע"א... והוא כידוע התנגד לאמירת לשם יחוד! והיות ובאותו יום בדיוק יוצא היארצייט שלו... אז **משום כבודו** של אותו גדול בתורה... הרי בלילה הזה לא אומרים לשם יחוד... משום מה המנהג הזה מאוד תופס אותי... ודווקא מזוית אחרת לגמרי... **הרי כך: תעשה טובה ותתרכז כמה רגעים... ממש כמה שורות... הרי כך:** בסדר טהרות יש מושג כזה שדבר שנטמא רק מדרבנן (ולא מדאורייתא...) הרי חכמים היו בכוונה מוסיפים בו איזה קולא מיוחדת בתור היכר שזה רק מדרבנן... ולמה??? בשביל שלא יבואו לשרוף על זה תרומה וקדשים... **מה פירושה?** יש דין: שתרומה **טמאה** מותר לשרוף... לעומת זאת: תרומה **טהורה** שראויה לאכילה **אסור לשרוף** כי זה מפסיד תרומה בידיים... (כמו פירות שביעית) ממילא כל תרומה וקדשים שנטמאו רק בטמאה מדרבנן אסור לשרוף אותם כי סו"ס מדאורייתא זה ראוי לאכילה... ולכן!!! כשחכמים גזרו על תרומה או קדשים שנטמאו מדרבנן... הם חששו שאנשים יתבלבלו ויבואו לשרוף את התרומה... ולכן הם היו עושים קולא מיוחדת בתור היכר!! שכולם יזכרו... ההללו... לא לשכוח שזה טמא רק מדרבנן... ואין היתר לשרוף את זה כי מדאורייתא זה טהור... עד כאן ברור????

על אותו משקל בדיוק!!!

בכל קהילה או מגזר בעם ישראל יש את ההנהגות ה"דרבנן" המיוחדות שלה שנמצאים בראש סולם הערכים ועושים מזה עסק גדול... בו בזמן שבקהילה השניה כמעט ולא יודעים על קיומם... ועל פי רוב שם מתחילים כל החוסר תיאום שבינינו... **שם!!! בנקודה הזו!!!** מתחיל בדרך כלל השלא נהגו כבוד זה בזה העדכני שבדורנו...

אני אתן לך דוגמא קלאסית: קבלת שבת!!! אצל החסידים זה ערך קדוש... עבודה נשגבה... ישנם מקומות שבקבלת שבת נעשית כל הגולה כמדורת אש וזה אורך שלושת רבעי שעה... כולם עומדים בעיניים עצומות ובדבקות... לעומת זאת!!! מה תגיד אם אני אספר לך שברוב הישיבות הליטאיות אין **בכלל** קבלת שבת... ואין תגיב ידידי החסיד... אם אדון אז נדברו ויספר לך לשה"ר על עצמו... ואני אעיד על עצמי שקרה לי לא פעם ולא פעמיים שבכלל לא אמרתי קבלת שבת... ואני אפילו לא מתחרט על זה?? אין אתה החסיד מסוגל לאכול את הלשון הרע הזה עלי??

נכון שמתחשק לך עכשיו לקחת את העלון שלי ופשוט לשרוף אותו... כי הרי יהודי שלא שר לכה דודי יש לבדוק אחרי היחוס שלו... כנראה שאדון אז נדברו לא עמד למרגלות הר סיני... **אז זהו!!!** שתדע לך שאם רק בגלל זה אתה תשרוף את העלון שלי...

יתכן שאתה שורף תרומה וקדשים!!!

למה?? כי נכון שבקהילת קודש שלך המעמד של קבלת שבת ממוקם בראש סולם הערכים... אבל עדיין... נא לא לשכוח שמדובר במנהג ישראל!!! שאם אני לא מקיים אותו... אני לא עובר לא על דאורייתא ולא על דרבנן וגם לא על תקנת ועד ד' ארצות... ולא בכל המקומות הליטאים קיבלו את זה... ומי שלא יודע להפריד בין טמאה דאורייתא לדרבנן עלול לשרוף ולאבד תרומה וקדשים לחינם... מי שחושב שקבלת שבת זה אחד ממ"ג כרתות שבתורה... הוא עלול לשרוף ולמחוק יהודים יראים ושלמים בטענה שהם עוברים על אחד מג' עבירות... בו בזמן שהם יראים ושלמים לא פחות ממך... ויתכן שגם יותר... **רגע... אז מה אני רוצה שיהיה... וכי אני רוצה לקרר אותך??** וכי אני רוצה להוריד לך את האש היוקדת שבוערת בך בקבלת שבת?? **חס ושלוש!!!** תמשיך באש הזו... (תדע לך שסו"ס רק בזכות האש שלך... גם אני נסחף וכן אומר בסוף קבלת שבת) **אבל לא בשביל לשרוף אותי!!!** האש הזו שבוערת בך היא טובה וראויה בשביל הקבלת שבת **שלק** שתעלה לאישים וניחוחים!!! אבל אם היא על הדרך שורפת תרומה וקדשים... אין לרבנן ברירה... אלא לעשות קולות מיוחדות ולהראות קבל עם ועדה שההללו... נא לא להיסחף!!! נא לחלק ולהפריד!!! כדי שלא יבואו לשרוף על זה תרומה וקדשים... שלא יבואו למחוק יהודים כשרים...

אצל הליטאי אלול זה אש להבה!! לא זזים מהישיבה!! רצופות!! וכו' וכו'... והנה... הליטאי יוצא מהישיבה בט"ז באלול והוא שומע תזמורת... החסידים מתחתנים כרגיל... מצוה טאנץ... גראמאן... עסקים כרגיל... הוא מזדעזע עד עמקי נשמתו... מה... הם יהודים בכלל?? איך אפשר להגיע ככה ליום הדין?? **אדוני!!!** תרגע... אלול זה אש להבה... אבל לא בשביל לשרוף תרומה וקדשים... אלול יכול להיות אש להבה כל זמן שהוא מבעיר **אותך** ומחזק **אותך**... אבל אם על הדרך אתה שורף את מי שהעיז להתחנך בדרך קצת שונה... אין לנו ברירה אלא להזמין מכבה אש שירגיע אותך ויעמיד אותך במקום וישבר את אזנך: שעם כל הכבוד לערך הקדוש שקוראים לו אלול... זה בסה"כ הנהגה טובה שהליטאים אימצו לעצמם... וזה לא מהדברים שעליהם נאמר שקנאים פוגעים בו...

וככה זה לאורך כל הדרך!!!

החסיד אומר לשם יחוד בספירת העומר... הנני מוכן ומזומן... והספירת העומר אורכת לו רבע שעה... ואז יום אחד ממש בטעות הוא נקלע לאיזה מנין ליטאי ולתדהמתו הוא רואה שתוך פחות מארבעים שניות הסתיים האירוע... **הוא יוצא משם מזועזע!!!** החסיד חושב לעצמו: פעם עוד חשבתי שהליטאים הם לכה"פ מסורתיים... וכעת מתברר שהם לגמרי מנותקים מכל זיקה ליהדות... **אז זהו שלא אדוני!** בשביל זה יש יארצייט של הנודע ביהודה... שלכה"פ יהיה יום אחד שאתה בעצמך תנהג כמו הליטאים... כדי שתדע שעקרונות זה המבנה!! ככה זה אמור להיראות ולא יותר!!! אה... אתה חסיד?? החלטת

להתחסד עם קונן ולתת לו כזו ספירת העומר בוערת?? אגיוואלדיג... אותי זה מאוד מחזק...

אבל זה לא בשביל שתשרוף יהודים טהורים שהם תרומה וקדשים!

בברסלב בוערת אש הבער אותה... איפה?? **בלבני!!!** אבל זה לא בשביל שהאש הזו תצא הלאה ותשרוף את כל מי שח"ו לא היה באומן... זה שחבלים נפלו לך בניעמים וזכית להתקרב למרנא עיר וקדיש מוהר"ן זיע"א שאמר לכל המקושרים לתורתו הק' שצריכים לנסוע לאומן לר"ה... זה לא בשביל שמי שלא היה שם צריך לבדוק האם הוא עושה מעשה עמך...

ופה אנחנו מסתבכים!!! כל אחד מתבצר בתוך הדרך חיים שלו! מתחבר בכל נשמתו לערכים המיוחדים של הקהילה שלו ומרוב שהוא מתביית שם. הוא בטוח שזה המדד של היהדות... **חנה שלא!!!** צריך לדעת שבסופו של דבר את המינון הנכון מה חייבים לעשות בעבודת ה' ומה צריך ומה לא... את המינון הזה לא אני ולא אתה קובעים... **אז מי כן???** בא נשאיר את זה פתוח!!! או שזה יהיה השולחן ערוך... או שזה יהיה הגמ'... או אפילו הספר תורה... מה שבטוח שזה לא ליטא ולא רומניה וגם גליציה... אם יש הנהגה טובה שאתה מקיים ואני לא!!! תסכים איתי שגם אם יש בזה עבירה... העבירה שלי היא לא שאני לא עושה מה שכבוד קדושתך כן עושה!!! כי אתה לא האלוקים שלי ואני מעולם לא הייתי מחויב לערכים שאתה גדלת עליהם... תסכים איתי שהחטא שלי הוא נטו ישיר ביני לבין קוני!!! נכון או לא?? ומעתה: אם בדקנו ויש חיוב וסעיף מפורש בשו"ע שכן וכך צריך לנהוג ואני לא עושה את זה... כאן אני באמת לא בסדר... אבל אם אתה החלטת להנהיג איזושהי הנהגה קדושה ואתה עושה את זה בהידור ובסלסול ואני לא... כאן לא מגיע לי להיקרא חוטא ופושע וגם לא סוג ב'... וכי "באת הנה להזכיר את עוונתי..."?? תגיד לי: לו יצויר שנדבה אותך רוחך ואתה מהדר להגיד 3 פעמים ביום אחד את כל ספר התהילים... אתה מסכים איתי שאני לא אצטרך באותו יום למסור דין וחשבון למה אני לא אמרתי **אפילו פעם אחת** את ספר התהילים... נראה לי שיטענו לי: תראה. אם היהודי הזה גמר 3 פעמים את ספר התהילים... אז אתה לא יכולת לסיים לכל הפחות פעם אחת?? נכון שזו לא טענה?? **ולמה לא???**

כי זה שהוא תפס נושא מסוים ביהדות והלך עם זה רחוק מידי... זה לא מחייב אותי למסור דין וחשבון למה לא עשיתי אפילו 10 אחוז ממנו...

וכן הלאה וכן הלאה... כל אחד והנהגות הקדושות שלו... שהוא הולך איתם עד הסוף... אבל זה לא בשביל לשרוף את כל מי שלא גדל על זה... ולא מצא את זה כתוב בשולחן ערוך... כאן המקום שלנו **לנהוג כבוד זה בזה!!!** להכיר ולהפנים שיש שטחים מספיק רחב בתוך הקיום האדומים של היהדות... שאחד יכול ללכת ימינה רחוק והשני שמאלה רחוק... ושנינו עדיין נמצאים בתוך המסגרת ולא חרגנו בכוח זה **וכל הכבוד לנו!!!**

כי כל זמן שלא יצאנו מהקו האדום של השו"ע... **כאן**

רובם לא אומרים... ואתה מתעצבן... אופ... למה אין פה אנשים יראים שלימים (כמוני)? זה לא!!! לא מגיע לאף יהודי להיחשב ירא שמים סוג ב' בגלל שאתה החלטת להדר ולהגיד יום כיפור קטן והוא לא... אם אתה רוצה להגיד יום כיפור קטן... בבקשה... יהיו לך לבדך ואין לאחרים איתך... אל תצפה מאף אחד שיעשה את זה... תנהג כבוד בכל מי שלא אימץ את ההנהגה שלך... וזו אחת הסיבות למה לא כדאי בכל מחיר לאמץ הנהגות שלא כ"כ מקובלות בכלל ישראל... אם מדובר נניח בתכלת שהעוילים עדיין לא כ"כ התעוררו לזה... ואתה 'הגבר הוקם על' החלטת כן לאמץ את זה כי בררת את הסוגיה ויצא לך שככה ראוי לעשות... כל הכבוד לך!!! תלך עם האמת עד הסוף!!! גם אם זה לא מקובל ולא פופולרי... **עד כאן הכל טוב ויפה!!!**

אבל כעת!!! אחרי שאתה כבר מקיים את המצוה הזו... כאן מתחיל הסיכון הגדול!!! כעת תבדוק טוב טוב את עצמך... מה קורה בכל פעם מחדש שאתה לובש את התכלת שלך... האם אתה כל הזמן פוזל ובודק בציציות של אחרים ומסתובב במחשבות ש... שאיזה תמימים וטפשים ופושעים כולם שהם לא זכו לאמץ את התכלת כמוני... אה... ככה אתה חושב??? **כאן מתחילה התיבותא!!!** כאן אתה כבר צריך להתחיל שוב לחשב הפסד מצוה כנגד שכרה... לא... לא מצד הגופו של עניין האם זה כן זה או לא זה... כי גם אם זה לגמרי זה... סו"ס היות ובכלל ישראל זה עדיין לא התפשט (ולא משנה למה...) אז אם נדבה אותי רוחי והחלטתי שאני כן מאמץ את זה... זה רק בתנאי שאני לא שורף ומוחק את כל מי שלא עשה את הצעד המבוך הזה שאני עשיתי... אף אחד לא צריך לסבול שאני תפסתי חיזוק בנושא הזה...

זה הפשט המילולי של "לנהוג כבוד זה בזה"!!! שלכל אחד כבוד משלו!!! יש לו את החלק החזק שלו... ואילו אצלי יש חלק אחר של כבוד!! והחכמה הגדולה לדעת לנהוג כבוד זה בזה... שכל אחד ידע לכבד את הכבוד של החבר שלו!! מה אתה חושב?? אחרי שמתו עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא... ר"ע שינה את כל הגישה... ובמקום לפתוח ישיבה אחת של 24.000.. הוא פתח חמש ישיבות לחמשה תלמידים... והוא היה מונה שבחם... רבי יוסי נימוקו עמו... רבי מאיר סופר ומהיר, כלומר: הוא לימד והדריך אותם שלכל אחד יש מעלה אחרת!!! לכל אחד יש חלק אחד שהוא חזק יותר מחבירו!!! ר' יוסי שנימוקו עמו... אם הוא ילמד חברותא עם ר' מאיר... הנימוק של רבי מאיר לא חזק כמו הנימוק של ר' יוסי... אבל ר' יוסי יודע לכבד את ר' מאיר... כי לר' מאיר יש את המעלה של סופר... שבנקודה הזו רבי מאיר יותר ממנו... **זה נקרא לנהוג כבוד זה בזה!!!**

לא בשביל לשרוף אנשים... **כאן!!! בשטחים הפתוחים האלו... כאן מוטל עלינו לנהוג כבוד זה בזה!!! ולקלוט שלכל אחד יש את הכבוד שלו!!!**

עוד דוגמא קצת מצחיקה: אני בבית שלי... קבלתי רגש מיוחד למושג שקוראים לו שבת מברכים... אצלנו שבת מברכים זה היה משהו מיוחד... אמא שלי הייתה עושה במיוחד קניידלאך במרק והולכת בכל מחיר לבית כנסת לברכת החודש... וגומרים את ספר תהילים ולפעמים גם נוסעים למירון... מה יש?? מה... אתה לא יודע... **שבת מברכים!!!** ובבית כנסת... ברגע שהחזן רק היה מתחיל יהי רצון שתחדש עלינו. הייתה התעוררות גדולה... ועד היום יש לי רגש גדול לברכת החודש... אני מתפלל בברכת החודש על כל התכניות שלי בחודש הקרוב... (ויש גם ב"ה נערווען... פעם אחד פספסתי את ברכת החודש... והייתי בטוח שמי יודע איזה אסון יקרה בחודש הזה... וזה בסדר... לא קרה כלום) **והנה!!!** לפעמים אני מגיע לאיזה בית כנסת... והציבור שמה כזה ייבש... השליח ציבור מריץ את ברכת החודש כאילו זה יקום פורקן... לא עושים עסק... מתקתקים את זה תוך שתי דקות... **ואני מתפוצץ...** איזה קרירות ליטאית??? איפה הרגש היהודי... כל תפילת מוסף אני לא מצליח להתרכז מרוב תסכול על הליטאים האלו שאין להם רגש בסיסי לדברים מינימליים ביהדות וכו' וכו'... **עד שיום אחד פתאום תפסתי את עצמי:** רגע רגע... מי אמר שברכת החודש זה כזה ערך מקודש ביהדות שמי שלא עושה מזה עסק... הוא לא מספיק דתי...

סליחה... בא נבדוק... חפשתי וחפשתי ו... נו נו... לא מצאתי משהו עד כדי כך!!! כמובן שיש עניין גדול כזה וכו' וכו'... אבל לא בשביל לשרוף תרומה וקדשים... **מה התברר??? שבגלל שאמא שלי הייתה עושה קניידלאך בשבת מברכים ובגלל שאמא שלי מאוד רצתה שאחי יתארס בחודש הקרוב ולכן היא רצה מהר לבית הכנסת לבכות שיהיה החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו... לכן נכנס לי רגש עמוק מאוד בלב לברכת החודש... ומכאן ואילך מי שאחיו כבר התארס ואמא שלו משום מה לא מכינה קניידלאך בשבת מברכים... אני מרגיש שהוא לא מספיק יהודי. **אתה מבין את האבסורד?****

אתה יודע כמה קצרים מהסוג המגוחך הזה יש בינינו???

אתה יודע כמה בעיות שלום בית עלולים להתפתח בין בני זוג על השטויות האלו... מספיק שאחד מגיע מרומניה והשני מגליציה... והם מתווכחים **ברוחניות!!!** לא תגיד לי בגשמיות... זה יוכוח ברוחניות!!! הוא טוען בתוקף שצריך לאכול הכה תכה בהושענא רבה והיא רוצה להכין בשר רגיל... ולך תסביר להם... שכל המונהג הזה מתחיל ככל הנראה מהעניות שהייתה פעם ברומניה ולא היה כסף לאכול בשר... ונכון אולי שאנחנו לכתחילה מקפידים על מנהגים... אבל לא בשביל לרוב בהושענא רבה... לכן!!! צריך מידי פעם להעמיד דברים על דיוקם!!! וצריך לדעת כל דבר מה המיקום שלו ביהדות!!! כדי שלא יבואו לשרוף עליו תרומה וקדשים... כדי שלא יגרמו סביבו פיצוצים מיותרים...

אם אתה נוהג לומר יום כיפור קטן בכל ערב ר"ח כל הכבוד לך... אבל אם אתה מחפש מנין ולא מוצא... כי

צריך לנהוג כבוד זה בזה!!! החסיד צריך לכבד את הליטאי גם אם לא ראה לנכון לאמץ את ההנהגות הקדושות שלו... והליטאי צריך לכבד את החסיד שלא בכל מחיר מאמץ את הדקדוק ההלכה המסולסל שלו...

בתור אחד שכל הזמן מסתובב בין הרגלים של הליטאים והחסידים כאחד... זה מדהים לראות איך שכל אחד משני הצדדים משוכנע שאצלו נמצאת כל הידישקייט... ואילו זה מהמגזר השני הוא בקושי חרדי... וזה ממש בגדר שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד!!! רגע אחד אני נמצא אצל הליטאים ואני שומע את המשפטים האלו... ואחרי רגע אני הולך אצל החסידים ושומע אותם אומרים את אותו משפט בדיוק... ואני שואל את עצמי: רבש"ע: איך הם כ"כ מתואמים?? איך הם מצליחים כל אחד להתבצר בתוך הקופסא שלו ולהיות בטוח שרק הוא אדם השלם וכולם נבראו להיות צוות לזו? אלא מאי??? **זו הנקודה!!!** כל אחד מתבצר ומתביית בהנהגות שנמצאים אצלו בראש סולם הערכים ועליהם הוא חונק!!! ומשם!!! מהמשקפיים האלו הוא משקיף על כל העולם... והליטאי שחונק שמוכרחים להיות אברך כולל ואין משהו אחר... מסתכל על החסיד שיוצא לעבוד כאילו הוא לא חרדי... והחסיד שחונק על צייתנות ונאמנות להנהגה הספציפית מהעיר שממנה הוא הגיע מאירופה... מתייחס לליטאי כמו איזה עצם בלתי מזוהה או איזה משכיל שלא מוכר לנו מהשטעטאלע... **ואני עומד בתוך ושואל את עצמי:** מי אמר לך הליטאי שחייבים להיות אברך כולל?? איפה זה כתוב בתורה?? נכון... אתה חונק שככה אתה צריך להיות... אבל זה לא בשביל לשרוף יהודי שחיפש את זה בשו"ע ולא מצא את זה... בבקשה... תראה לו איפה זה כתוב. ואתה החסיד... מי אמר לך שהידישקייט ננעלה בתוך העיירה ברומניה??

ליטאי שלא לובש גראטל לא מגיע לו מצות הוכח תוכיח מהחסיד... כי בשורה תחתונה זה לא כתוב במשנה ברורה!! (דוק ולא תשכח...) אז נכון שיש עניין נשגב ללכת עם אזור מיוחד לתפילה... ויש לי חשק גדול לעשות את זה יום אחד... לכן מה??? לכן מותר להלבין את פניו של הליטאי ולהוריד אותו מהעמוד על זה שאין לו גראטל...? כאן צריך **לנהוג כבוד זה בזה!!!** ולדעת שהוא גלאט כשר למרות שאתה גדלת על גודל חשיבות העניין... ואותו דבר- החסיד שסומן על התרומות ומעשרות של הבד"ץ ולא טורח לעשר גם אחרים... לא מגיע לו שהליטאי יסתכל עליו כעובר על דת יהודית ואוכל טבל... כי סו"ס מדובר בתרי או תלתא דרבנן... (לאחר ההשגחה כמובן) אה... אתה הליטאי החלטת לתבוע מעצמך להיות במעלת חבר שלא סומן על אף אחד... ולכן אתה תובע מעצמך לחשוש בתרו"מ בכל מחיר... ואתה גם לא מטלטל אפילו בעירוב השכונות. אשריך!!! קדוש יאמר לך... אבל מכאן ועד לשרוף את החסיד ולהסתכל עליו כאילו הוא אוכל טבל ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו. **זה לא!!! כאן מוטל עליך לנהוג כבוד זה בזה!!!** לדעת שהחסיד הוא גלאט כשר!!! כל הכבוד לך שאתה יחודי בנקודות שלך אבל זה

התפריט החדש בלאפא ושוארמה... שהסתיים בפרוכת ובמזבח הזהב...

השמועה התפשטה כש בשדה קוצים... כל חכמי הסנהדרין נהרגו!!!! כולם!!!! אבל לא סתם נהרגו... מי הרג אותם?? ינאי המלך... הם הרוגי מלכות... אסור להספיד אותם... מסע ההלוויות נעשה באוירה קפואה... אף אחד לא מעיז להגיד מה שהוא חושב... הם נקברו שם ליד קבר שמעון הצדיק... (עד היום שכונת סנהדריה נקראת עם שמם...) וכעת צריך למנות סנהדרין חדשה... ינאי המלך מינה סנהדרין משלו... אסור לדבר!! אסור לאף אחד להגיד מה הוא באמת חושב... אף אחד לא מעיז להתמרד... אפילו הגיס שמעון בן שטח- האב בית דין נאלץ לברוח... והציבור נאלץ לבלוע את הגלולה... ולאט לאט... כמו תמיד הזמן עושה את שלו והציבור התרגל לרשות המחוקקת החדשה... וכמו בכל רגל... בפסח האחרון עם ישראל עולים לירושלים... והשאלה הראשונה שכל יהודי שואל: **ג. מה חידוש היה בבית דין הגדול?? הרי כי מציון תצא תורה??** כל רגל יש חידושים... כל כמה זמן יוצאת דרשה חדשה מלשכת הגזית... אם זה מיעוט או ריבוי חדש או בנין אב שנלמדת מאחד י"ג מידות שהתורה נדרשת בהם... נו... מה החידושים העדכניים???

אז כן... גם הסנהדרין החדשה לא מאכזבת בחידושיה... חידושים רבים נאמרו בחג הפסח האחרון!!! ואכן יצא לפתע הוראה מבית דין הגדול **שחלב הדקין מותר**... כלומר: אמנם יש איסור כרת לאכול חלב!!!! אבל איזה חלב התורה אמרה שאסור ואיזה מותר?? אז עד היום כולם ידעו שהחלב של המעי הדק הוא גם כן בכלל איסור חלב... אבל כעת הגיעו ב"ד הגדול החדש ודרשו מיעוט חדש שיוצא מסנו שחלב הדקין מותר...

בשוק הקצבים הייתה חגיגה שלימה!!!! בשבילים ההוראה הזו היא מהפכה לכל דבר!!! אם חלב הדקין פתאום מותר באכילה... אתה יודע מה המשמעות?? שעל כל בהמה שאנחנו שוחטים יש לנו עוד כמה קילו נוספים של בשר מאוד מאוד מובחר... (כידוע חלבים זה הבשר הכי מובחר... ודווקא לכן הוא קודש רק לגבוה- "כל חלב לה" ואסור להדיוט...) בשביל הקצבים ההוראה הזו פשוט מכניסה להם במקום אחוזים נכבדים של הכנסה על כל בהמה שהם שוחטים... והיו עוד כמה הוראות מעניינות... מצד אחד כבר אחרי סוכות הסנהדרין החדשה הכריזו שהם מבטלים את מצות ערבה וניסוך המים... ברגע שההוראה הזו יצאה לעם... הציבור התחיל להתקומם!!! העסק התחיל לרחוש... אבל בדיקו בשביל זה ההוראה הזו יצאה רק אחרי סוכות... לבנתיים יש לנו שנה שלימה להתכונן למלחמת עולם... הציבור לא כ"כ מהיר יותר על ניסוך המים ועל מנהג הנביאים של ערבה!! זה ברור לכולם!!!! כולם כבר נאנחים אנחה עמוקה... ומחכים... מי יודע איזה מאבק איתנים מחכה לנו בחג סוכות הבא... אבל לבנתיים!!! לבנתיים יש מבצעים חדשים במסעדות... יש תפריט חדש!!! על פי הוראת בית דין הגדול מהיום ניתן להזמין לאפא עם שוארמת חלב הדקין... רוב הציבור הולך לתוסו... גודש את המסעדות... המתכון החדש שיצא לאחרונה דווקא יצא מאוד טעים ומשובח... בעלי המסעדות זוקפים זאת לסנהדרין החדשה שהתירה לנו את זה... **והנה!!!!** יום אחד בהיר מת ינאי המלך... ומי המלך במקומו?? אשתו... שלומציון המלכה... ושלומציון היא אשה צדקנית... היא סיד מזמינה את אחיה הגדול שמעון בן שטח!!! ומדיחה בבת אחת את כל הסנהדרין הצדוקים שהיו עד כה ומגרשת אותם בבושת פנים... היא ממנה את אחיה שמעון בן שטח שילך ויאסוף שבעים זקנים מזקני הפרושים שיחזירו עטרה ליושנה!!! אין זמן להתעכב... קיימים ליקויים נוראים שחייבים להפריש את העם מאיסורי כרת וכמה שיותר מהר... תוך ימים ספורים חוזרת הסנהדרין הישנה של הפרושים למקומה... ושמעון בן שטח יוצא בהוראה תקיפה ודחופה בצירוף אכיפה מטעם המלכה!!!! **לסגור לאלתר את כל המסעדות בארץ ישראל עד להודעה חדשה!!!** לאחר מכן יצאה מודעה רשמית מטעם מלשכת הגזית הישנה המחודשת: או לנו כי חטאנו... חלב הדקין שהיה אסור עד לפני כמה חודשים והותר ע"י בני בלעל... חוזר להיות אסור מן התורה באיסור כרת מדין איסור חלב!!! וכל מי שסמך בחודשים האחרונים על לשכת הגזית הטועה... והלך למסעדה שכשרה בהכשר בית דין הגדול ואכל חלב הדקין עבר על איסור חלב שזדונו כרת ושגגתו חטאת!!! **אמנם!!!! כיון שרוב הציבור** עשה על פי הוראת בית דין הגדול... לכן כולם פטורים מקרבן חטאת... ואילו בית דין הגדול בעצמו מתחייבים **פר העלם דבר של ציבור!!!!** זה תורף ההודעה...

הלם וזעזוע התפשט בכל תפוצות ישראל... תדהמה ומבוכה... יהודים יצאו מהבתים בזה אחר זה ונכנסו לבית כנסת בפנים כבושות בקרקע והתחילו בספונטניות להגיד סליחות... רבש"ע לא ידענו... קבלנו הוראה שמוחר אז... אז מותר... לא ידענו שזו לשכת הגזית טועה... הרבה יהודים פשוט תפסו את הרגלים בלי הרבה לדבר... ופשוט עלו לירושלים!!!! נכון אמנם שלמעשה פר העלם דבר של ציבור זה קרבן **ציבור** שהסנהדרין מקריבים... נכון שהסומכים על הקרבן זה חמשה מהסנהדרין ואני בעצמי לא סומך... אבל סו"ס זו העבירה שלי... אני אחד מהחוטאים... אני אחד מהיהודים שעברתי על איסור חלב בשגגה... אז לכל הפחות אשתתף במעמד ההקרבה ושריפת הפר...

ואכן ככה... באמצע חודש איר... באמצע החיים... יום חצי שרבי חצי מעונן... סתם כזה שגרתי בתחילת הקיץ... לפתע ירושלים התמלאה מפה לפה... רבבות רבבות יהודים עולים לירושלים... מצד אחד המחזה הזה די מזכיר את העליה לרגל... אבל הפנים המכורכמות והאוירה הטעונה מזכירה לכולם את העיתוי העגום... והגיע היום!!!! יום גשום... עננים אפורים כיסו את השמים... ורבבות אלפי ישראל עומדים בהר הבית ודמעות בעיניהם... שבעים ואחד זקנים יצאו בראש מורכן מלשכת הגזית ונעמדו בעזרה... או אז הכניסו לעזרה שנים עשר פרים כנגד שנים עשר שבטי ישראל... **שקט דרוך!!!** ברגעים הקרובים כלל ישראל כולו מגיש קרבן ציבור משותף שיכפר על כל כלל ישראל!!! על איסור חלב שכולנו עברנו בשגגת הוראה... חמשה זקנים מגדולי לשכת הגזית נגשו בזה אחר זה וסמכו על שנים עשר הפרים... והתוודו בדמעות רותחות על עוון בית ישראל... **ואז!!!! הגיע תורו של הכהן גדול... לאו!! זה לא קרבן שגרתי!!!** כהן הדיוט רגיל לא יכול להקריב את הקרבן הזה... כהן הדיוט יכול לכפר על שגגת מעשה!! אבל לא על שגגת הוראה... שגגת הוראה זה כבר אירוע מוחי... זה כבר שייך לגזע המוח... כאן צריך את הכהן גדול שיעשה ניתוח ראש... והכהן גדול מקבל את הדם... ולשם שינוי הוא לא פונה למזבח החיצוני!!! לא!!! זה לא חטאת רגילה... הכהן גדול עולה במעלות האולם ומוזה את הדם בפנים... ואז כולם פורשים מבין האולם ולמזבח... כן... כמו בקטורת של יוה"כ... "מי האמין... לפני חצי שנה היינו פה ביום כיפור... ואז ראינו את המעמד הזה שכה"ג עולה וכולם פורשים... והנה שוב מחזה דומה... רק ההבדל הקטן הוא: שהפעם אף אחד לא צריך להיות במתח... הכה"ג לא באמת נכנס לקודש הקדשים... הוא רק נעצר בפרוכת... הוא מזה רק על הפרוכת ועל מזבח הזהב!! (המשנה המוכרת באיזהו מקומן) אז את המתח שיש ביוה"כ אין פה... אבל יש פה הרבה הרבה לב נשבר... הרבה דכדוך... הרבה מרירות על כל התלאות שאירעו לעמנו... על כל הסנהדרין הצדיקים שנלקחו מאיתנו בחטף... על הסנהדרין החדשה שהביאה לנו את החטא הזה... ועל החטא הזה בעצמו... הכה"ג היה על הפרוכת ועל מזבח הזהב... שיירי הדם שפך על יסוד מערבי של מזבח החיצון... וכעת!!!! התחילה התהלוכה לשריפת הפרים... בניגוד ליום הכיפורים שאז יש ניגוד אינטרסים... כל אחד רוצה מצד אחד להיות בשריפת פר ושעיר... ומאידך מי רוצה להפסיד את קריאת התורה של כה"ג... אבל הפעם אין שני דברים!! יש רק את שריפת הפרים!!!! המעמד נעשה ברוב עם מחוץ למחנה... ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה... אנא ה'... ויאמר ה' סלחתי כדברך...

לחידודי:

א. "ביום השבת יערכנו הכהן", איתא במשנה במנחות (צו) "לא סידור הקנים ולא נטילתם דוחה את השבת", ומבאר שם ברש"י (ד"ה שומרון) שבשבת היה מנייה את להם הפנים אחד על הבריו ללא קנים שמפרידים ביניהם "ולמוצאי שבת נותן הקנים בין כל להם ולהם כמשפטן", יוצא א"כ שהכהן נכנס לתוך ההיכל במוצאי שבת, וקשה טובא: כיצד היה יכול להיכנס הכהן במוצאי שבת, והרי הייתה עבודה שלימה הקרויה נעילת שערים, (ומבואר בירושלמי שעל זה נתקנה תפילת נעילה, וזכר לנעילת הדלתות שהייתה נעשית קודם השקיעה) ובפרט בשבת מבואר להדיא (סוכה נ:ו) שהמשמר הנכנס היה מגוף הדלתות (והיה זוכה בשכר זה יותר להם מהמשמר היוצא) ולא היו פותחים אותו שוב אלא רק במעמד תמיד של שחר, עם דישון המזבח והמנוחה? וכי יעלה על הדעת שלאחר שנעלו דלתות העזרה, היו פותחים אותם שוב לצורך כניסת כהן יחיד??

ב. "בתוך בני ישראל" מולמד שנתגיר" (רש"י), וקשה: וכי היה צריך להתגיר והא כל ישראל היו טעונים גירות במעמד הר סיני, כמבואר בכריתות (ט:): "רבי אומר נכנס כאבותיכם מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במיילה וטבילה והרצאת דם אף הם לא יכנסו לברית אלא במיילה וטבילה והרצאת דמים", א"כ במה מתבטא שכן אישה ישראלית זה היה גר יותר מכל שאר ישראל אחר?

ג. נשאלה השאלה: אדם שהתפלל מנחה סמוך לשקיעה, והנה הוא נזכר שלא ספר עדיין ספירת העומר האם יכול לספור ספירת העומר בתוך שמו"ע??

ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור...
כולנו יודעים שאכילת זית- קשה לשכחה!!!
ואילו שמן זית- סגולה לזכרון... איך זה יכול להיות??

שמעתי פעם ממשגיח אחד שליט"א שביאר ברוב טעם:

ההסבר הוא: תלך לערבים ואתה מיד תבין הכל... **אם תשים לב:** העץ שהערבים הכי אוהבים לגדל זה עץ זית... הערבים מגדלים רק זיתים!!! ולמה?? כי זה העץ שהכי קל לגדל!! אתה זורע אותו באדמה... וזהו!!! מכאן ואיך הוא גדל לבד... לא צריך מים... לא השקעה... שום דבר!!!! אפילו בקציר שלו... אתה לא צריך לקטוף... אתה צריך רק למסוק- לנענע... כמו ערבי... וזה נופל מעצמו... בקיצור: עץ זית זה החיים הקלים... נו... מה הפלא שזית גורם לשכחה?? מה שבן אדם לא משקיע... אין סיכוי שהוא יזכור אותו... אדם לא יכול לזכור דבר שהוא לא נתן בו את הנשמה... נו... מה עושים?? איך מצליחים לעזור את הזכרון הרדום?? פשוט מאוד: קח את אותו זית שלא עמלת בו ולא גדלת אותו... ו... ותתחיל להזיז את עצמך... תתחיל לכתוש... ולסחוט... ולדרוך... ו... ואחרי שתזיע ותעמול וסוף סוף תראה שמן זית!!! אוהו... את השמן זית אתה לא תשכח... כי על השמן זית עמלת!!!! זכור: יגעת ומצאת תאמין...

אחינו בית ישראל תושבי הדרום... מה איתכם?? אנחנו דואגים לכם...

איך אתם שם?? איך אתם מתמודדים עם אימת האזעקות והמתחים??

אנחנו אתכם... מתפללים עליכם... דואגים לכם... רוצים לשמוע בשורות טובות... כן... זה לא פשוט לחיות כל הזמן בפחד מתמיד...

אבל לאחר מעשה!!! מקווה ששורות אלו יגיעו אליך כשכבר ירגעו הרוחות ואז יהיה אפשר לדבר על זה בלשון למפרע!!! אז לאחר מעשה... אחרי שהיה מה שהיה... ואחרי שעברתם חרדות לא פשוטות... אז תדעו לכם שיש גם ריווח מהפחד הזה... מצאתי ברבינו יונה שכותב בפירוש בשערי תשובה (שער ד') שפחד מוות מכפר ומנקה את כל החטאים!!! והוא מוכיח את זה ממה שכתוב בחורבן בית ראשון: "נתנו את נבלת עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחייתו ארץ..." שואל רבינו יונה: איך אפשר להגיד עליהם שהם היו חסידים ועובדי ה', הרי מדובר ביהודים שעברו על ג' עבירות?? אלא אומר רבינו יונה: **מענה**

שנפלה עליו אימת מות יס לו כפרה, ונחשז ההורג כשופך דם נקי והסוד, (אמנם רבינו יונה מדבר שם על מי שבטוף באמת הרגו אותו... אבל לכאורה אין לחלק... ס"ס פחד מוות יכול להיות גם למי שנשאר בחיים... אדרבה, מי שמת מפסיק לפחד, ואילו מי שנשאר בחיים ממשיך לפחד... כפרת שהוא מדמה את זה שם למחויב מלקות, ש"כיון שנקלה הרי הוא כאחך ושם מיירי במלקות שאדם נשאר בחיים...) עכ"פ צריך לדעת שביום שאחרי... אתם לא נשארים רק עם התופעות לוואי השליליות... לא רק עם חרדות וסייטים... אלא גם עם כפרת עוונות ועם לב בשר... לב טהור לעבודת ה'... קל לדבר... אני יודע שהייתם מוותרים ואומרים: לא הן ולא שרכם... אבל לאחר מעשה... תדעו שיש כאן קרש קפיצה...

קצת נעזוב את "רבותינו שבדרום" ונעבור לאחינו שרחוקים מהטווח... כמוני כמוך... שנינו מעודכנים מהעיתונים או מכל מיני קוים למיניהם... ובינינו... בשקט בשקט... שאחינו מהדרום לא ישמע... תגיד את האמת: נכון שבאותם לילות ישנת טוב בליה?? נכון שהיה לך כמה שעות טובות במשך היום שבכלל שכחת ששליש מארץ ישראל תחת מטחי אש...?? מה נעשה... החיים אצלנו ממשיכים הלאה... והיות ואנחנו באזניים שלנו לא שומעים אזעקות ולא שריקות של טילים ולא בום של ירוטים... אז החיים ממשיכים הלאה!!! אה... אם רק תדרים עשרים קילומטר אתה תגלה אטמוספירה אחרת לגמרי של מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה...??

נכון... אבל זה אנחנו!!! זה הפרצוף שלנו!!! ככה אנחנו נראים!!!

ולא!!! אני לא אומר את זה בצניעות!!! אדרבה... אנחנו חייבים להכיר ולזהות את החולשות שלנו!!! עד כמה יש נתק הרמטי בין מה שאנחנו יודעים למה שאנחנו מרגישים!!! יש תמיד מין תחושה כזו שאם הייתי יודע שכן וכך וכך... הייתי מתנהג אחרת לגמרי... אם הייתי יודע מה קורה בעולם האמת... אם היה לי אפשרות לדבר עם אמה שלי ע"ה בטלפון... (כן... אחרי שהמציאו את הטלפון שאפשר לדבר עם בן אדם מחו"ל... כבר לא מופקע שאפשר לדבר עם בן אדם מעולם האמת... כי עולם האמת סבה"י יותר קרוב מחו"ל...) והייתי מעודכן ממנה און ליון מה קורה שמה בעולם האמת... ואיך זה... ברור לי כשמש בצהרים שהייתי נראה קצת אחרת לגמרי... ומה תגיד אם היה לי גילוי אליהו כל לילה והוא היה מנבא לי מראש מה נגזר מאחורי הפרגוד שיהיה כתוב בעוד שבוע בכותרות העיתונים... אז בכלל הייתי מקבל אמונה חושית והייתי מואס בכל תאוות העולם הזה והייתי שרף קדוש... נכון??? נכון ששכחתי התחושה?? נכון שכולנו מחפשים מתחת הריצפה צדיקים כאלו שרואים אצלם "דברים..." שאפשר לראות אצלם רוח הקודש באופן מוחשי... ולמה אנחנו כ"כ מחפשים את זה?? כי אנחנו בטוחים במיליון אחוז שברגע שאנחנו נראה רוח הקודש בעיניים... זהו... אנחנו נגיע לביטול הבחירה ולחציו ולמעלה מלאך...

אז זהו שלא!!! ממש לא!!! העובדה בשטח היא שלא!!!

המציאות בשטח טופחת על פנינו לאורך כל הדרך ומוכיחה לנו באופן חד משמעי שאנחנו מסוגלים לפגוש את האמת שהיא מוכחת באופן מדעי!!! **ולעבור לידה** ולהמשיך הלאה...

וזה לא מזיז לנו בגרוש!!!

רוצה הוכחה פשוטה?? אין אחד מאיתנו שלא יודע **בביתו** שיום אחד הוא ימות!!! אין אחד שמטיל ספק בנתון העובדתי הזה... נו... ואנחנו עושים עם זה מהשה?? **כככלומו!!!** מי שהולך לקניון רב שפע... האם הוא לוקח בחשבון שלא כדאי יותר מידי להשקיע כי מטר ליד זה בית ההלוויות שמגרו? שום דבר!! כולם עוברים ליד בית ההלוויות שמגרו וחולמים לקנות פנטאז במתחם שנלך... היה אז לא אחת?? (אחא מבין לבד שכן אדם שרק מפנים לרגע שבשלוש שנה הקרובות הוא עלול לשכב בשמגר... לא ממחר לשלם שלוש מיליון שקל על דירה... אלא על כרחך שזה עובר לידו...) ממילא... למה עדיין נדמה לי שאם אמא שלי הייתה מתגלה אלי כבחיי חיותה והייתה מספרת לי מה קורה בעולם האמת... למה נדמה לי שזה היה מזיז לי משהו?? למה?? הרי היא כבר גילתה לי שיש מוות!!! את זה היא בודאי אמרה לי... וראיתי את זה מול העיניים שלי... וזה לא הזיז לי... אז למה נראה לי שהם היא תתגלה אלי ותספר לי מה קורה בעולם האמת (שאגב... אין לה מה להוסיף לי... כי אני סבה"י יודע... כי כתוב בפירוש בזה"ק מה יש...) למה אני בטוח שזה ישנה לי את כל הרחונות?? אני בטוח שלא!

כן... שמעתי שהחידושי הרי"ם אמר פעם לתלמידיו: אילו רק הייתי חושב שאם אני אביא לכאן נפטר עם תכריכים והוא היה מספר לכם מה קורה בעולם האמת... אם הייתי חושב שזה יכול לעורר אתכם... הייתי מביא אותו ממזמן... הבעיה היא: שאני בטוח במאת אחוזים שזה לא יזיז אתכם מילימטר!!! פעם כששמעתי את המשפט הזה... ממש לא הסכמתי עם החידושי הרי"ם... רק תביא לי... רק תארגן לי גילויים מעולם האמת... רק תארגן לי איזה הצצה לעולם הנשמות ואני עף לבית מדרש על טיל... **אבל לא!!! למרבה הפלא התברר שלא!!!** התברר שהמידע כמות שהוא זה בכלל לא הנקודה... אתה יכול לדעת עד מחר שתושבי הדרום תחת אש והם מותקפים ממאות קטנות... וזה יכרח לך מהראש ולא תזכור את זה... רק מה צריך?? צריך רק אזעקה אחת... ככה ישנה כזו... עולה ויורדת כמו שצריך!!! זהו!!! לא יותר... רק תשמע אזעקה אחת כזו... רק תרוץ פעם אחת למרחב מוגן... וזהו!!! נכנסת למועדון... כל זמן שזה היה רק בגדר **"יודעת היום..."** ואתה רק יודע את זה מהמקום של המידע היבש... אתה יכול להמשיך הלאה את החיים ולא זז לך כלום... מתי זה נכנס פנימה?? כש-והשבות אל לבבך!!! אזעקה אחת יותר חזקה ממאה נתונים של מידע!!!

לא אשכח את זה... היה זה במלחמת לבנון השנייה... דיברו על מלחמה ודיברו ודיברו... בסדר... אני יודע שהמצב קשה... בסיידר... והנה!!!! פתאום בוקר אחד אזעקה!!! בום בום בום!!! הייתי בהההלם!!!

מה אתה בהלם?? שבועיים כבר מדברים על זה?? כן... נכון... שבועיים זה נמצא ב"יודעת היום..." אבל עכשיו לראשונה זה ב"השבות אל לבבך..." מבחינתי הרגשתי באותו רגע הפתעה כאילו זה הפעם הראשונה שאני שומע שיש מלחמה!!! כי זה באמת פעם הראשונה שהיה והשבות אל לבבך!!! וככה זה בכל דבר... ממילא זו גם הסיבה שכל פעם מחדש שאנחנו נאלצים להיכנס לבית הלוויית... ולעמוד בקירבה פיזית לאיזה נפטר... אנחנו חוטפים פיק ברכיים!!! למה?? מה קרה?? מה התחדש?? התשובה היא: ברגעים אלו התבשרת **לראשונה** שבעקבות חטא אדם הראשון נקנסה מיתה על כל העולם!!! כעת **לראשונה** אתה פוגש מציאות של מוות... ולכן אתה כ"כ מבוהל... אה... הרי תמיד ידעתי שאנשים מתים?? אף פעם לא חשבתי אחרת?? לא אדוני!!! אם רק ידעת את זה... **ולא הפנמת...** זה נשאר תקועו!!! ותכלס... אתה מעולם לא באמת קלטת את זה. המידע הזה אף פעם לא נבלע בך!!!

אתה קולט כעת איזה עבודה מוטלת עלינו ב"השבות אל לבבך...???"

יש כאלו שחושבים שלימוד מוסר זה משהו חובבני... משהו כזה מוסרי כזה... משהו שהמציא אותו ר' ישראל סלנטר... **אדוני היקר**: מי שלא לומד מוסר... מי שלא מוטרד ממשמית חיו: איך אני לוקח את הידיעה ומשיב אותה אל הלב...?? מי שלא קולט שיש כזו משימה הוא מסוגל לעבור את כל החיים שלו כמו **חיים כפוליים!!!** הוא מסוגל לדבר כל היום על הרבש"ע... ושניה אחת לא באמת לפגוש אותו... הוא מסוגל לכתוב את אז נדברו ולהגיד מסרים מפוצצים עם מאה סימני קריאה וזה עובר לידו ולא מתחיל להשפיע עליו... (ואני מדבר מניסיון) אין ברירה!!! כמו שבשביל להרגיש את החרדה של תושבי הדרום לא מספיק לקרא עליהם בעיתון ולא מספיק לדעת שבמרחק עשר קילומטר מגוש דן יש קסטטופה... כל זה לא מספיק!! צריך לשמוע אזעקה אחת... צריך לשמוע יירוט אחד... צריך לחוות בריחה אחת בהולה למרחב מוגן... ורק אז ברוכים הבאים... ברוך הבא למועדון... **בדיק על אותו משקל**: משימת חיינו: "יודעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד..." צריך לדעת שההשבה אל הלב... זה לא נהיה לבד!!! צריך להשקיע בהשבה אל הלב... ועכשיו: איך בדיק להשיב אל הלב?? מה הם הטקטיקות?? זה כבר באמת עניין אינדיבידואלי... כאן אפשר להתחיל להתווכח... כאן זה כבר שיעורי בית של כל אחד... הליטיא ילמד מוסר... החסיד יעשה את זה בדרכים המקובלות בחסידות...

דבר אחד שיהיה ברור: זו אחת ממשמיות חיינו וזה לא יגיע לבד!!!

לחשוב לדעת את זה!!! כי במושכל ראשון ובשכל הישר כולם בטוחים בדיקו ההיפך... כל חרדי שתשאל אותו: האם הוא יודע את כל מסכת חולין בע"פ?? הוא יגיד לך: **לא!!! ממש לא!!!** ואז תשאל אותו: אתה מאמין שיש השגחה פרטית?? הוא יענה לך: **כן!!! ברור שכן**... ולמייעשה... אליבא דאמת זה בדיקו הפוך... דווקא את מסכת חולין **אתה יודע הרבה יותר** ממה שאתה חושב... אם אני קצת אגרה לך את הזכרון ואני קצת אשחזר איתך אתה תהיה פתאום מופתע לגלות שאתה יודע די הרבה... ועדיין נשאר לך בראש חלק נכבד ממה שלמדת בדף היומי... ואילו דווקא האמונה בהשגחה פרטית שאתה כ"כ בטוח שאתה מרגיש את זה... אני יכול להוכיח לך מיניה וביה עד כמה אתה **אפילו לא מתחיל** להפנים את האמונה בהשגחה פרטית... ולמה?? כי שוב... גמ' צריך **לדעת!!!** לאסוף מידע זה הדבר הכי קל!!! (לשמור את המידע זה כבר קצת יותר קשה... אבל גם זה עדיין לא נורא...) אבל להשיב אל הלב שהקב"ה פה?? ולקלוט שה' אווז את כל הפרטים ועומד מאחורי כל מה שעובר עלי ועליך... פה צריך המון **השבות** אל לבבך!!! וזו כבר עבודה!!! והאמת היא שהיא לא עבודה כ"כ קשה... כמו שאנחנו לא מפנימים שיש פה מה לעבוד... היא לא כ"כ עבודה מסובכת כמו שהיא נראית לנו משעממת!!! זו הבעיה היותר מרכזית של "השבה אל הלב..." הבעיה העיקרית היא במישור השיווקי!!! אף אחד לא חושב בכלל שיש צורך להשקיע בהשבה אל הלב... מה... אני יודע... מה יש להבין פה... אין מה לעשות... השבה אל הלב נעשית בדרך כלל דווקא ע"י חזרה ושיוון ודגירה על אותו מקום כל הזמן... ועל פניו זה נראה חדגוני ומשעמם ולכן אנחנו נוטים לברוח מזה...

לכן מומלץ בחום!!! במקום לחפש משימות קשות באמת ומורכבות באמת... עדיף לחפש את המשימות הפחות קשות... שכל הקושי שלהם נובע רק בגלל הקושי בשיווק שלהם!!! על הקושי הזה אפשר להתגבר... אפשר לקלוט שיש פה דבר מאוד מאוד חשוב... רק החסרון היחיד שלו שהוא לא משכנע... הוא לא נראה נצרך... כן... נדלניסט אמיתי לא מחפש דירות מאוד יקרות כדי שהוא יוכל למכור אותם בעוד יותר יקר... אדרבה... הוא מחפש את הדירות הכי זולות... שהבעיה היחידה שלהם היא שהם לא משווקות טוב... ואדרבה... במקום להתבלבל מהחוסר שיווק... אדרבה... הוא קופץ על המציאה... הוא יודע שרק בגלל זה הם כ"כ זולות... אז זהו!!! ללמוד מוסר ולהחזיר אל הלב... זה לא קשה... לא צריך בשביל זה גאונות מיוחדת... צריך רק לזהות שכאן נמצאת ההשקעה האמיתית... כאן נבנה השיעור קומה האמיתי של מבחר המין האנושי!!! שם מחכה המפגש האמיתי בין האדם לבוראו... בהצלחה...